

3. tanulmány

Királyi papság

Április 8., szombat délután

Az egyház Isten elrendelt eszköze az emberek megmentésére. Szólátra hívta el, és azzal bízta meg, hogy hirdesse az evangéliumot a világnak. Már kezdettől fogva az volt az Úr terve, hogy egyháza az Ő tökéletességét és erejét tükrözze vissza a világ előtt. A gyülekezet tagjait Isten a sötétségből hívta ki csodálatos világosságára, hogy nagy dicsőségét hirdessék. Az egyház Krisztus kegyelmi kincseinek a letéteményese; végül pedig kinyilatkoztatja a „mennyei fejedelemségek és hatalmaságok előtt” (Ef 3:10) az Atya felmérhetetlen szeretetét. – *Apostolok története*, 9. old.

Jézus nem ismer semmi olyan faji, nemzeti vagy rangbeli sajátosságot, amely annak a feltétele volna, hogy valaki országa tagjává válhasson. Az Ő királyságába való felvétel nem a gazdagság vagy valamilyen nagyszerű örökség függvénye. Ennek az országnak azok az alattvalói, akik Szentlélektől születtek. Krisztus a lelki sajátosságokat tartja szem előtt. Az Ő országa nem e világból való. Alattvalói az isteni természet részei, akik „megmenekültek a romlottságtól, amely kívánság által van e világban”. Ezt pedig az Úr kegyelme tette lehetővé számukra. A Megváltó nem gondolja, hogy gyermekei alkalmasak volnának az Ő országára, ezért isteni hatalmával teszi alkalmassá őket. Lelki életre támasztja fel mindazokat, akik eddig holtak voltak a bűnben és a törvényszegésben. Az Úrtól szent célokra kapott képességeik megtisztulnak és meggyógyulnak. Krisztus vezetésével a mennyei hasonlóság szerint formálják jellemüket. (...)

Jézusra tekintve és rendelkezéseinek engedelmeskedve növekednek Isten és az általa elküldött Jézus Krisztus ismeretében. Így változik meg

jellemük fokról fokra az Ő hasonlatosságára, mígnem olyannyira elkülönülnek a világtól, hogy ez mondható el róluk: „Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket, akik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok.” (1Pt 2:9–10) – *Isten csodálatos kegyelme*, 52. old.

Legyél olyan munkás, aki által Isten megszólítja a lelket! Értékes dolgok jutnak majd az eszedbe, és Jézus szeretetével szívedben létfontosságú szavakat fogsz szólni. Egyszerűség és őszinteség lesz a legkesebb szó, és ezt majd a mennyei könyvekben is feljegyzik, mint aranyalmákat az ezüsttányéron. Isten átalakítja szavaidat mennyei erővel rendelkező gyógyító erővé, meggyőződésre vezet, vágyat ébreszt, és Jézus közbenjárását adja imáidhoz, majd a bűnös érdekében könyörög a Szentlélek ajándékáért, és kitölti azt a lelkedre. Nagy lesz az öröm Isten angyalai körében egyetlen megtérő bűnösért is. – *Isten fiai és leányai*, 274. old.

Április 9., vasárnap – Keresztényként élni

Az apostol intette a hívőket, hogy tanulmányozzák az Írást; ha kellően megértik, biztos alapra építhetnek, örök életük érdekében dolgozhatnak. Péter jól tudta, hogy minden léleknek a végleges győzelemig időnként nehézségekkel és kísértésekkel kell megküzdenie, de azzal is tisztában volt, hogy az Írás kellő ismerete a megkísértettet képessé teszi, hogy felidézze emlékezetében azokat az ígéreteket, amelyek megvigasztalják a szívet, és megerősítik a Mindenhatóba vetett hitét.

„Mert minden test olyan, mint a fű – jelentette ki Péter –, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull; de az Úr beszéde megmarad örökké.” „Ez pedig az a beszéd, amely néktek hirdettetett. Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést és minden rágalmazást, mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy

azon növekedjete, mivelhogy ízleltétek, hogy jóságos az Úr.” – *Apostolok története*, 521. old.

Sose engedjétek meg a nyelveknek és a hangotoknak, hogy testvéreitek hibái és tévedései hangoztatásának eszköze legyen, mivel arról számol be a mennyei jelentés, hogy Krisztusnak ugyanaz az érdeke, mint a vérén megváltott embereké. (...) Tanuljunk meg hűségessé lenni egymáshoz! Sziklaszilárdan védjük meg a testvéreinket! Felejtétek el a hibáitokat. Sokkal előnyösebb lenne inkább nyilvánosságra hozni saját vétkeitek közül egyet, mint testvéretek tíz bűnét. Ne felejtétek el, hogyan imádkozott Krisztus a testvéreiért, hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogy Ő és az Atya egyek. Tegyetek meg minden töletek telhetőt, hogy összhangban éljete testvéreitekkel, ahogy példaképünk, Jézus is egy volt Atyjával. (...)

Legyetek „atyafiszerezők, irgalmasak, kegyesek” (1Pt 3:8). A valódi erkölcsi érték nem gondol és nem mond rosszat másokról, nem gyaláz másokat. Isten gyermekeinek el kell távolítaniuk maguk közül az irigység, féltékenység, rosszindulat és hitetlenség minden nyomát. – *In Heavenly Places*, 178. old.

Intem népünket, hogy hagyjon fel a kritizálással és a gyalázkodó szavakkal, komoly imalelkülettel járuljon Isten elé, és kérjen erőt, hogy segíthessen a tévelygőknek. Egyesüljenek egymással és Krisztussal. Tanulmányozzák János evangéliuma 17. fejezetét, és tanulják meg elmondani és megélni Jézus imádságát. Ő a Vigasztaló. Ő fog lakni a szívükben teljes örömet nyújtva. Szavai az élet kenyerét fogják jelenteni, s az ekképpen nyert erővel képesek lesznek annak a jellemnek a kialakítására, ami tisztességet szerez Istennek. Akkor majd tökéletes keresztény közösséget fognak alkotni. Életükben láthatóvá válik a gyümölcs, amely mindig felbukkan az igazság iránti engedelmesség eredményeképpen.

Válják Jézus imája életünk szabályává, hogy új jellemet alakíthassunk ki, amivel a világ megláthatja Isten kegyelmének erejét. Beszéljenek kevesebbet az apró különbségekről, és sokkal több szorgalommal tanulmányozzák Krisztus imájának a jelentőségét, akik hisznek az

Ő nevében. Imádkozzunk az egységért, és éljünk úgy, hogy Isten válaszolhasson az imáinkra! – *Krisztushoz hasonlóan*, 200. old.

Április 10., hétfő – Az élő kőszikla

A hívőknek a Megváltó az erős alap. Ők ráestek a Sziklára, és szétzúzódtak. Ők képviselik a Krisztusba vetett hitet és alárendelődést. A sziklára esni és szétzúztatni annyi, mint feladni önigazultságunkat, s egy gyermek alázatával járulni Krisztushoz, vétkeinket megbánva, úgy, hogy hiszünk megbocsátó szeretetében. Ugyancsak hit és engedelmesség által épülünk fel Jézuson, mint biztos alapon.

Erre az élő kőre egyaránt építhetnek zsidók és pogányok is. Ez az egyetlen alap, amire biztosan építhetünk. Mindenki számára elég széles, elég erős, hogy elhordozza az egész világ súlyát, terhét. A Krisztussal, az élő kővel fenntartott kapcsolat által mindenki élő kővé válik, aki erre az alapra épít. Sokakat saját erőfeszítéseik faragnak, fényeznek, szepítenek, mégsem lehetnek „élő kövek”, mert nincsenek összekötetésben Jézussal. E nélkül a kapcsolat nélkül senkit sem tart meg. Ha nincs bennünk az Üdvözítő élete, nem állhatunk meg a kísértés viharaiiban. Örök biztonságunk függ attól, hogy erős alapra építünk-e. Ma tömegek építenek kipróbálatlan alapzatra. Ha ömlik az eső, tombol a vihar, eljön az ár, házuk összeomlik, mert nem az örök Sziklára, a fő szegletköre, Krisztus Jézusra alapoztak. – *Jézus élete*, 599. old.

Azoknak, akik jellemükben, viselkedésükben, szokásaikban és cselekedeteikben tökéletlenek, meg kell szívlelniük a tanácsot és a feddést. Ez a világ Isten műhelye, akinek e műhelyben minden követ addig kell faragnia és csiszolnia, míg értékes nem lesz, hogy elfoglalhassa helyét az Úr épületében, a mennyei templomban. Ám ha elutasítjuk a tanítást és a fegyelmezést, olyanok leszünk, mint a faragatlan és csiszolatlan, durva kövek, melyeket végül mint használhatatlant dobnak félre.

Lehet, hogy jellemed építésében még olyan sok az elvégzetlen munka, mintha csiszolatlan, durva kő lennél, amit még alaposan meg kell munkálni ahhoz, hogy elfoglalhassa helyét Isten templomában. Ne lepődj meg, ha az éles sarkokat kalapáccsal vagy vésővel távolítja el jellemedről,

hogy betölthesd a számodra elkészített helyet. Ember nem képes elvégezni ezt a munkát. Megvalósítása egyedül Isten által lehetséges. Biztos lehetsz, hogy Ő egyetlen fölösleges ütet sem mér rád. Szeretetből munkálkodik a te örökkévaló boldogságodért. Ő ismeri gyengeségeidet, és a felépítéseden munkálkodik, nem a lerombolásodon. – *Gyermeknevelés*, 168. old.

Krisztus országának tagjai Isten fiai, nagy vállalkozásának társai. A menny választottai, szent nemzetség, megtartásra való nép, hogy hirdessék annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta ki őket. Ők a földnek sói, a világ világossága. Élő kövek, királyi papság. Jézus Krisztus munkatársai, akik követik a Bárányt, valamerre megy. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 422. old.

Április 11., kedd – Isten szövetségi népe

Amikor Izsák születése előtt nem sokkal Isten megújította a szövetséget, újra világossá tette célját az emberiséggel. „Általa nyer áldást a föld minden népe” (1Móz 18:18) – biztatta Isten Ábrahámot az ígért gyermekével kapcsolatban. Később pedig a mennyei látogató újra kinyilatkoztatta: „A te utódod által nyer áldást a föld valamennyi népe...” (1Móz 22:18)

Ábrahám gyermekei és leszármazottai jól ismerték ennek a szövetségnek mindnyájukat érintő feltételeit. Isten azért szabadította meg a zsidó népet az egyiptomi szolgaságból, hogy áldására legyen a nemzeteknek, és hogy az Úr neve ismertté váljon „az egész földön” (2Móz 9:16). Ha engedelmeskednek a menny kívánalmainak, messze túlszárnyalják a többi népet bölcsességben és értelmi képességben. Ezt az elsőbbséget azonban azért kell elérniük és megőrizniük, hogy általuk valósuljon meg Isten szándéka „a föld valamennyi népével” kapcsolatban. – *Próféták és királyok*, 368. old.

A keresztény legyen a mennyei elvek képviselője. Szent kötelessége képviselni az igazságot a maga szépségében. Szigorú őszinteség, jóság és szelidség kell, hogy jellemezze szavait és tetteit. Istennek odaszentelve

félretétetett az Ő munkájára, és vallásos hittel eleget is tesz feladatának. A jellem palástjába az önzés egyetlen szálát sem szőheti bele. A menynevei lelkület nem fogja az Úr gyermekeit tévútra vezetni. A Szentlélektől kapott erő által kitéphetünk életünkben minden kétes gyökeret. Ha szeretnénk kikerülni a sötétségből, amely a hitetlen lelket belepi, és szeretnénk ott időzni, ahol Igéjének tiszta sugarai ránk áradhatnak, akkor segítséget fogunk kapni, hogy lépésről lépésre haladjunk a szentség útján. (...)

Az az előjogunk, hogy a Szentírás komoly tanulmányozása által felfedezhetjük, mindennapi életünk mely területe nem fejezi ki az Ige elveit. És ahogy a tükör is megmutatja a hibákat, igyekezzünk buzgó imában és hittel ezeket eltávolítani, hogy növekedhessünk az elének állított mérce szerint. Amennyiben küzdeni fogunk azért, hogy elsajátíthassuk azt a tökéletességet, amit elvár tőlünk az Atya, az Ő képmása fog kirajzolódni szavaink, tetteink és lelkületünk által. Az emberi így fokozatosan a szent menynevei képmásra alakul át. – *Istennel ma*, 281. old.

Amikor Krisztust Megváltónkként fogadtuk el, azt a feltételt is elfogadtuk, hogy együtt kell munkálkodnunk Istennel. Szövetséget kötöttünk vele, hogy teljesen az Úréi leszünk, és hogy Jézus kegyelmének hűséges sáfáraiként azon fogunk munkálkodni, hogy felmagasztaljuk királyságát világunkban. Az Üdvözítő minden egyes követője fogadalmat tesz, hogy minden értelmi, lelki és testi erejét neki ajánlja, aki lefizette a váltságdíjat életünkért. Katonaságra és tevékeny szolgálatra vállalkoztunk: a nehézségek, a szegény és a rágalmazás hordozására, a hit harcának megharcolására és üdvösségünk Fejedelmének követésére. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 124. old.

Április 12., szerda – Királyi papság

Akinek az elméjét Isten Igéjének a megértése világítja meg, felismeri a menny és a világ iránti felelősségét, és érezni fogja, hogy minden képességét tökéletesítenie kell, mivel csak így hirdetheti „annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el” (1Pt 2:9) minket. Növekedve a kegyelemben és a Jézus Krisztus ismer-

retében, felismeri saját tökéletlenségét, tudatlanságát, és folyamatosan törekedni fog arra, hogy megőrizze és uralja elméjét annak érdekében, hogy értelmes kereszténnyé váljon. – *Tanácsok szülőknek, tanítóknak és tanulóknak*, 33. old.

Isten azt akarta, hogy dicsérjék és magasztalják népét, Izraelt. Mindent megadott nekik, ami lelkileg a javukat szolgálhatta. Minden lehetőséget megteremtett arra, hogy olyanná formálódjon a jellemük, amivel Őt képviselhetik.

A világ népei csodáltak volna az Isten törvénye iránti engedelmeségük nyomán fakadó jólétüket. Aki minden mestermunkához bölcsességet és ügyességet tudott nekik adni, továbbra is tanítani akarta őket, és törvényei iránti engedelmisségük jellemüket nemessé és emelkedetté tette volna. Engedelmisségük megóvta volna őket a más népeket sújtó betegségektől. Nagyszerű értelmi képességeket kaptak volna. Jólétükkel az Úr dicsőségét és hatalmának magasztosságát kellett volna megmutatniuk. Isten papok és fejedelmek birodalmává akarta tenni Izraelt. Mindent megadott nekik ahhoz, hogy a föld legnagyobb népévé legyenek.

Mózes által Krisztus félreérthetetlenül feltárta népe előtt a menny szándékát, és világosan meghatározta jólétük feltételeit: „Az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén... És... megtudjad, hogy az Úr, a te Istened, Ő az Isten, a hűséges Isten, aki megtartja a szövetséget és az irgalmasságot ezer íziglen azok iránt, akik Őt szeretik, és az Ő parancsolatait megtartják... Tartsd meg azért a parancsolatot, a rendeléseket és végzéseket, amelyeket én e mai napon parancsolok néked, hogy azokat cselekedjed. Ha pedig engedelmeskedtek e végzésnek, és megtartjátok és teljesítitek azokat: az Úr, a te Istened is megtartja néked a szövetséget és irgalmasságot, amely felől megesküdött a te atyáidnak. És szeretni fog téged, és megáld téged, és megsokasít téged; és megáldja a te méhednek gyümölcsét, a te földednek gyümölcsét: gabonádat, mustodat és olajodat; teheneid fajzását és juhaidnak ellését azon a földön, amely felől megesküdött a te atyáidnak, hogy néked adja azt. Áldottabb lesz minden népnél... És távol tart az Úr tőled minden betegséget és

Egyiptomnak minden gonosz nyavalyáját, amelyeket ismersz; nem veti azokat terád.” (5Móz 7:6, 9, 11–15) – *Krisztus példázatai*, 288. old.

Április 13., csütörtök – Hirdessétek annak hatalmas dolgait

Sokan a hívők közül, akikhez Péter a leveleit intézte, pogány környezetben éltek, és így sok függött attól, hogy hűek maradnak hitvallásukhoz, magasztos elhívásukhoz. Az apostol ezért bensőségesen utalt kiváltságaikra Jézus Krisztus követőiként: „Ti pedig – írta – választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; akik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok.” (...)

Ez az intelem minden korszak minden hívőjének szól. „Azért az ő gyümölcszeikről ismeritek meg őket.” (Mt 7:20) A szelíd és csendes lélek belső ékességét lehetetlen eléggé értékelni. Az igaz keresztény életében mindig összhangban áll a külső ékesség a belső békével és megszentelődése mértékével. „Ha valaki jönni akar énutánam – mondta Jézus –, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét, és kövessen engem.” (Mt 16:24) Önmegtágadás és áldozatkészség jellemzi a keresztény életét. Annak bizonyítéka, hogy ízlésünk is megtért, látható lesz ruházkozásunkban, hogy azt az utat járjuk, ami az Úr megváltottainak ösvénye.

Helyes, ha szeretjük a szépet és kívánjuk azt, de Isten óhaja az, hogy elsősorban a legmagasztosabb szépséget, a romolhatatlant szeressük és keressük. Nincsen olyan külső szépség, ami értékben vagy kedvességben felérne a „szelíd és csendes lelkülettel”, a „fehér és tiszta gyolccsal” (Jel 19:14), melyet majd a földnek minden szentje fog viselni. Ez a ruházat teszi őket széppé és kedvessé már itt a földön, és azután belépésre jogosít a Király palotájába. Így hangzik az ígéret: „Fehérben fognak velem járni, mert méltók arra.” (Jel 3:4) – *Apostolok története*, 521–522. old.

A kegyelemidő utolsó óráiban, amikor nemsokára minden ember sorsa örökre eldőlt, a menny és föld Ura az eddiginél élénkebb tevékenységet vár el egyházától. Az Úr Jézus Krisztus saját választottainak tartja

és a földön mindenkinél jobban kedveli azokat, akiket drága igazságának ismerete feloldott megkötöttségükből, és várja, hogy megdicsőítsék Őt, aki a sötétségből csodálatos világosságára hívta ki őket. Az áldásokat, amelyekben olyan gazdagon részesülnek, meg kell osztaniuk másokkal is. A megváltás jó hírének el kell jutnia minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez. – *Próféták és királyok*, 716. old.

Április 14., péntek – További tanulmányozásra

Istennel ma, 1991, 28. old. (32)

Isten csodálatos kegyelme, 48. old. (52)